

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drwęca“ wychodzi 8 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,30 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,89 zł.
Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Drwęca“ Sp. z o. p. w Nowemimieście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr.,
na stronie 3-linowej 50 gr., na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłusto) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100%, więcej.

Numer telefonu: Nowemimieście 8.

Adres telegr.: „Drwęca“ Nowemimieście-Pomorze.

ROK XIV.

NOWEMIMIASTO-POMORZE, CZWARTEK, DNIA 13 WRZEŚNIA 1934

NR. 107

Masoneria.

Obóz Narodowy nie od dzisiaj pisze o masonerji, zajmując w stosunku do niej niedwuznacznie wrogie stanowisko. Przez długie lata prasa innych obozów nie poruszała tego tematu. Pomijano go milczeniem. Dzisiaj, po aferze Stawiskiego, trudno już zachować dalej tę metodę przemilczania. Dlaczego we francuskiej Izbie deputowanych powstaje związek posłów, którego celem jest walka z masonerją? Dlaczego Hitler tyle uwagi poświęca temu przedmiotowi? A tymczasem u nas dla wielu to zagadnienie jakby nie istniało. A przynajmniej udają, że ono nadal nie istnieje.

Niezbyt dawno temu, gdy ktoś wspomniał o masonerji, narażał się na drwiny. Posadzono nas narodowców o manję prześladowczą na tym punkcie. Dzisiaj masonerja chce się już, w sposób dość dyskretny, bronić przed zarzutami. Wyszło niedawno w języku polskim specjalne wydawnictwo, niby obiektywne, które jednak w gruncie rzeczy chce działalność masonerji przedstawić w korzystnym świetle.

Według masonowskiej literatury masonerja jest niewinnym związkiem, który ma cele wyłącznie humanitarne i filantropijne. Czasami pisze się z pewną ironją o obrzędach i tajemnicach masonowskich, by odwrócić uwagę od właściwych celów masonerji. Albo też jej działalność przenosi się w dość odległą przeszłość. Wskazuje się na to, że najwybitniejsi, najbardziej zasłużeni Polacy z końca XVIII wieku byli masonami, by w ten sposób otoczyć masonerję pewnym urokiem. Zapomina się o tem, że wtedy równocześnie do masonerji należeli wszyscy sprzedawcy i łajdacy.

Ale przeszłość nie wyjaśnia całkowicie teraźniejszości. Inną rolę odgrywali np. żydzi w dawniejszej masonerji, a inne jest dzisiaj ich znaczenie. Dzisiaj nie ulega wątpliwości, że żydzi zajmują w masonerji stanowisko kierownicze.

Obrońcy i przyjaciele masonerji zarzucają nam nieraz, że podajemy o niej nieścisłe wiadomości. Ale winę tych nieścisłości ponosi sama masonerja. Dlaczego się ukrywa? Dlaczego uprawia tę konspirację? Czy tak niewinny humanitarny związek potrzebuje tajemnicy?

Słyszysz się czasem zdanie, że w Polsce masonerja nie ma wielkiego znaczenia, że nie warto się nią zajmować. W tem również jest metoda. Niewątpliwie masoni polscy nie przodują w tej międzynarodowej organizacji. Ale tem większa jest ich zależność od obcych wpływów, tem gorliwiej im się wysługują. I z tego właśnie powodu tem usilniej trzeba ich zwalczać. Walka ta musi się toczyć na dość rozległym froncie, znajdujemy bowiem obok siebie, w jednym towarzystwie, zarówno radykalnego fanatyka przewrotu społecznego, jak i aferzystę, reprezentującego w Polsce interesy obcego kapitału. Niedaleko od siebie są ludzie, którzy już jawnie prowadzą walkę z Kościołem, jak i tacy, którzy manifestacyjnie uprawiają praktyki religijne.

Na masonerję przyszły ciężkie czasy. Niektóre narody podjęły z nią otwartą walkę, w innych skompromitowała się doszczętnie. Bez względu na to, jak daleko w Polsce sięgnęły jej wpływy, obóz narodowy przeciwstawia się masonerji na każdym polu. Widzi w niej bowiem dążenie do tego, by skrzępować samodzielność naszej polityki, by zrobić z Polski narzędzie w obcych rękach. Widzi w niej przedewszystkiem organizację pomocniczą międzynarodowego żydostwa, które całe życie dzisiejszej Polski chce dostosować do swoich celów. I dlatego nie wstydzimy się wyrażenia: żydzi i masoni. Wstydzicie się powinni ci, którzy mileżą w tej sprawie ze strachu, oportunistów lub interesu. Wypadki idą tak szybko, że coraz wyraźniej będą potwierdzały nasze stanowisko. R. Rybarski.

Nie kijem go, a pałką.

Nie żydzi mają pogodzić sanację z lewicą opozycyjną — a masoni.

Obecnie sanacja wzięła kurs wyraźnie na lewo. Dla lepszego zadokumentowania tej zmiany i skuteczniejszej realizacji danych zamierzeń ma wystąpić na widownię partja lewicowa pod nazwą „Partja Pracy“.

Ciekawość, pod czyjemi auspicjami ma się dokonać ten mariaż sanacyjno-lewicowy?

Żydzi już od dłuższego czasu radzili lewicowcom i radykałom sanacyjnym pogodzenie się z lewicą i wytworzenie wspólnego frontu. Żydzi wprost niecierpiwili się, że lewica sanacyjna do tej roboty zbyt powoli się zabiera. W piśmie żydowskim „Nasz Przegląd“ pisano:

— Gdyby radykałom sanacyjnym poważnie zależało na nawiązaniu kontaktu z opozycją lewicową, winni byli to uczynić przy pomocy wspólnego przyjaciela.

A kiedy prasa narodowa polska wytykała żydom, że to oni chcą być tym pośredniczącym, wspólnym „przyjacielem“, nakłaniającym obu poważniejszych małżonków (sanację i lewicę) do zgody, to oni, odsuwając od siebie te posądzenia, wskazywali na masonów jako pośredników. Wyraźnie przecież jeden z wybitnych działaczy żydowskich, p. Natan Szwalbe (odznaczony orderem!), takie daje wyjaśnienie:

— Niesłusznie... zarzuka nam bezustannie prasa endecka, jakobyśmy chcieli odegrać rolę „pośredników“ między sanacją a lewicą. Faktorów tego gatunku należy szukać raczej w lożach (masonowskich) obrządku szkockiego... jak również w loży Wielkiego Wschodu“.

A więc to nie żydzi, a masoni chcą pośredniczyć w skojarzeniu sanacji z lewicą opozycyjną. Tylko nie wolno ani na chwilę zapomnieć o tem, że masonerją kieruje nie kto inny, jak właśnie żydzi. Nie żydzi więc, a masoni, to znaczy tyle, że nie kijem go, a pałką.

Wystąpienie mistrza Wielkiej Loży z masonerji.

Sąd o masonerji z jego ust.

Albert Vigneau, jeden z wybitnych masonów francuskich, nadesłał ostatnio do zarządu organizacji księży, b. kombatanów, następujący list:

„Już od kilku miesięcy, mogę powiedzieć od kilku lat, czułem się źle w atmosferze loż masonowskich. Byłem członkiem Wielkiej Loży Francji (obrazdki szkockiego). Już od pierwszego roku mego należenia do masonerji byłem oszukany.“

Szybko zdałem sprawę z tego, że masonerja nie była tem, co kłamliwie mówiono o niej kandydatowi, chcącemu do tego stowarzyszenia należeć, że masonerja jest stowarzyszeniem ludzi wolnych, dobrych obyczajów i o zdrowym sędziu, poszukujących poznania Prawdy we wszelkich dziedzinach: moralności, filozofji, nauki, ekonomji... Kłamstwo! Ja to mówię, ja stary mason, dawny dygnitarz swej loży, jestto kłamstwo. Warsztaty masonowskie nie są miejscami, gdzie udziela się wtajemniczeń filozoficznych, gdzie urabiają ludzi, godnych tego miana, obywateli świadomych i oświeconych, jak to masoni głoszą w swych publikacjach. Nie, w warsztatach masonowskich zajmują się wyłącznie intrygami politycznymi, antyklerykalnemi, laicyzmem w najgorszym sensie tego wyrazu oraz... antymilitaryzmem, nazywają to oni „walką przeciw błędom, przeciw fikcjom.“

Ojezyna jest błędem, Bóg jest fikcją dla obrzymiej większości wolnomularzy. Długi czas miałem nadzieję zreformowania tego skorumpowanego środowiska; próbowałem założyć lożę, gdzie otrzymywanoby wyższe wykształcenie oraz filozoficzne. Walczyłem wytrwale przeciw złej woli, jaka mnie otaczała; nie udało mi się — osiągnąłem to, że zyskałem licznych wrogów i być może, jednego lub dwóch przyjaciół. W lożach zawsze zwalczałem przeciwrreligijność i antypatriotyzm, które uważałem za niesprawiedliwe i bardzo szkodliwe dla bezpieczeństwa kraju. W tym celu zarządzałem konferencje, które wywoływały krzyk, hałas i oburzenia w lożach.

Nie byłem antyklerykałem, nie byłem nieprzyjacielem katolicyzmu, netylko z racji ducha tolerancji, ale z przekonania; oraz — szczyt wszystkich, — byłem patriotą.

Pozatem groziłem, — o zbrodnie — bezlitośnie zdemaszkować „braci“, którzy mniej lub więcej wmięszani są w afere Stawiskiego.

Do Rady Federalnej Wielkiej Loży Francji napłynęły przeciw mnie skargi. Chciano postawić mnie w stan oskarżenia. Ale dzień 6 lutego, który wniecił postrach w

lożach, był przyczyną, że 18 lutego zebrał się nadzwyczajny konwent, na którym postanowiono wykluczyć lub zawiesić w prawach i czynnościach wszystkich „braci“, należących do organizacji patriotycznych lub z niemi sympatyzujących, z racji naruszenia przez nich wszystkich prawideł i tradycji masonerji. Ja byłem jednym z takich, zatem loża względem patriotów stosuje rygory, których nie stosuje względem „braci“ w rodzaju Stawiskiego. Jestem najpewniejszy, że „bracia“ skompromitowani — nawet bardzo w aferze Stawiskiego, nie są bynajmniej usunięci z masonerji, lecz, co najwyżej, prowizorycznie uznani za „braci śpiących“. Oto dlatego z podniesioną głową, z wyzwolonym sumieniem wystąpiłem z wolnomularstwa.

Albert Vigneau, były mistrz Wielkiej Loży Francji. (KAP.)

Stawiski wybitnym masonem.

Sprawa słynnego aferzysty rosyjsko-żydowskiego, Aleksandra Stawiskiego, nie schodzi ze szpalt prasy paryskiej. Ostatnio sygnalizuje ta prasa szczegół, że Stawiski był masonem od dawna: należał do loży „Internationale“ („Międzynarodówka“), której był dygnitarzem i zarazem był walcem siedziby głównej Loży przy ul. Cadet.

Wszystcy, z którymi Stawiski prowadził afery, byli masonami, nie wyłączając dwóch lekarzy Pierre Vachet i Auguste Marie, którzy Stawiskiemu wystawiali świadectwo o chorobie. Kontroler generalny świadectwa, niejaki Daoloux, sam mason, oznajmił komisji śledczej dnia 9 marca: „Naogół w sprawie tej afery polecił być bardzo ostrożnym“. (KAP.)

Sen. Targowski domaga się też powołania sądu klubowego w związku ze sprawą żyrardowską.

Warszawa. Prezes Walery Sławek otrzymał od senatora Targowskiego list, w którym tenże prosi go o powołanie w tej sprawie sądu.

Równocześnie senator Targowski postawił do dyspozycji prezesa Sławka swój mandat senatorski, zaznaczając, że niezależnie od decyzji prezesa Sławka do czasu, dopóki sprawa jego nie zostanie ostatecznie wyjaśniona, nie będzie sprawował funkcji kierownika grupy senackiej BBWR. i przewodniczącego komisji konstytucyjnej.

Prezes Sławek powołał sąd klubowy dla rozpatrzenia całokształtu działalności senatora Targowskiego w zakładach żyrardowskich i nie przyjął rezygnacji jego z mandatu senatora przed wydaniem wyroku sądowego.

Wygnanie?

Warszawa. Donoszą, że skazany wyrokiem sądu partyjnego B.B. były senator Dobiecki otrzymał paszport na wyjazd z granicę bez prawa powrotu do kraju.

Głosy francuskie o stanowisku Polski

Genewa. St. Brice w „Journalu“ zaznacza, iż najwięcej zainteresowania w Genewie wywołuje obecnie stanowisko Polski. Zostały nawiązane bezpośrednie rokowania pomiędzy Polską a Sowiecami na szerszej podstawie, niektórzy przypuszczają, że rokowania polsko-sowieckie mogą z modyfikować perspektywy paktu wschodniego.

Korespondent „Figaro“ twierdzi, że Polska zrezygnuje narazie ze stałego miejsca, zgodzi się na stałe miejsce dla Sowieców pod warunkiem, że będzie zbadana kwestja reformy Rady Ligi, która da Polsce gwarancje stałości jej miejsca. Porozumienie polsko-sowieckie jest prawdopodobne.

„Petit Journal“ donosi, że ministrowie Beck i Barthou w rozmowie między sobą zupełnie otwarcie i bez przemilczeń wyłożyli karty. Minister Beck oświadczył, iż nie będzie czynił trudności w kwestji przyznania Sowiecom stałego miejsca. (Nam się zdaje, że byłoby bardzo nie dobrze, gdyby Polska Sowiecom przyznała stałe miejsce w Radzie Ligi Narodów, nie zapewniając sobie również taksamo stałego miejsca. To też przypuszczamy, że doniesienie to gazet francuskich nie odpowiada rzeczywistości).

Uchwały biskupów polskich. Po konferencji Episkopatu naszego w Częstochowie.

Częstochowa. W Częstochowie zakończyła swe obrady kilkodniowa konferencja Episkopatu Polski. W konferencji wzięli udział obaj księża kardynałowie, 5 księży arcybiskupów i 24 księży biskupów. Obradom przewodniczył JEm. ks. kardynał Aleksander Kakowski.

Wysłano pisma: do Ojca św. Piusa XI z prośbą o błogosławieństwo w pracach konferencji i do JE. ks. arcybiskupa Buenos Aires, w którym zebrani na konferencji księża biskupi polscy witają Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny, łącząc się w duchu z uczestnikami kongresu i zawiadamiają, że przedstawicielami Episkopatu Polski na kongresie będą: JE. ks. kardynał Hlond i Ich Ekscelencje księża biskupi Kubina, Okoniewski i Radoński. Wysłano także pismo do ks. biskupa Maleckiego, składając hołd męczennikowi za wiarę, dziękując mu za modlitwę i polecając się nadal jego modlitwom.

Zebrani biskupi uczcili pamięć pierwszego biskupa łódzkiego, śp. Wincentego Tymienieckiego, biskupa robotników, niezmordowanego organizatora diecezji, opiekuna biednych i za spójność jego duszy pomodlili się.

Zjazd podziękował JE. ks. biskupowi łomżyńskiemu, ks. Stanisławowi Łukomskiemu za to, że przychylił się do prośby Episkopatu, pomimo licznych zajęć, opracował dzieło pt. „Konkordat”, które przyczyni się do coraz lepszego zrozumienia i wykonywania Konkordatu. Podczas trzechdniowych obrad rozważono wiele spraw. Po między innymi:

1. Konferencja przyjęła uchwały komisji ogólnej Synodu Plenarnego, który ma się odbyć w roku 1935.

2. Omówiono sprawy, związane z wychowaniem młodzieży. Postanowiono wysłać od całego Episkopatu dwa pisma do rządu, jedno w sprawie udzielania nauki religii w szkołach przez duszpasterzy parafjalnych, drugie zaś w sprawie nauczania dzieci katolickich przez nauczycieli inowierców oraz mieszania dzieci żydowskich z dziećmi katolickimi w szkołach.

3. Zastanawiano się nad dalszym działaniem organizacji: Legionu Młodych, Związku Obywatelskiej Pracy Kobiet i Młodzieży Demokratycznej. Działalność tych organizacji budzi nadal obawy w społeczeństwie katolickim, wobec czego Episkopat nie spuszcza tych organizacji z oczu i wzywa wiernych do czujności w tym kierunku.

4. Duszpasterstwo nad rodakami naszymi, przebywającymi za granicą, Akcja Katolicka, sprawy prasowe, pomoc dotkniętym klęską powodzi, Uniwersytet Katolicki w Lublinie były przedmiotem rozważań i odpowiednich zarządzeń.

5. Episkopat zastanawiał się nad zjawiskiem pomnażania się obchodów świeckich, które niesłusznie nazwane są „świętami” i nad wciąganiem do tych obchodów Kościoła. Wydano w tej sprawie zarządzenie. Konferencję zakończyli księża biskupi odprawieniem godziny świętej przed Najśw. Sakramentem w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej.

Synod Krajowy w r. 1935.

Częstochowa. Pod przewodnictwem JEm. Ks. Kardynała Kakowskiego obradowała na Jasnej Górze w dniach 3 i 4 września rb. Komisja Ogólna Synodu Plenarnego nad opracowaniem przez specjalne Komisje materiałem do uchwał dla przyszłego Synodu Plenarnego, którego zwołanie zostało wyznaczone w roku 1935 do Częstochowy. Przyjęli udział w obradach członkowie Komisji Ogólnej: JE. Arcybiskupi: Sapieha, Twardowski, Jąbrzykowski, Nowowiejski oraz Księża Biskupi: Przeździecki i Łukomski.

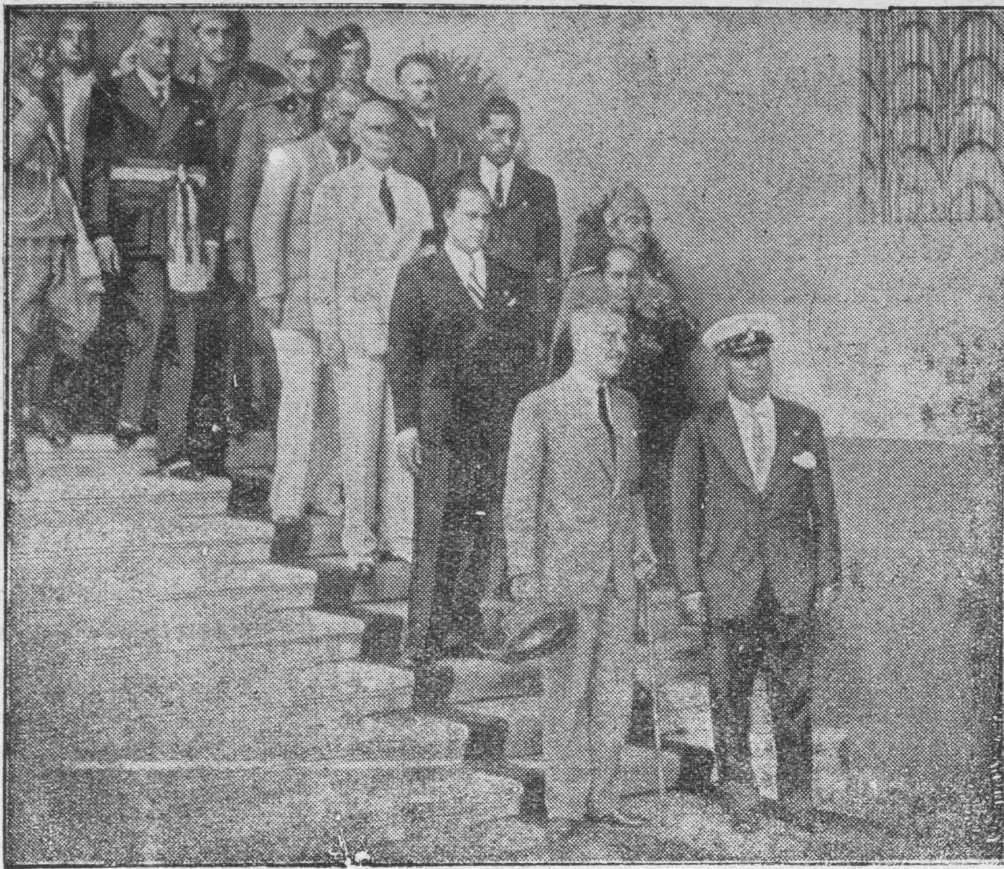
„Spostrzeżenia” o nauczycielach.

Stopnie za postępy w... nauczaniu.

Związki zawodowe nauczycieli szkół powszechnych podejmują akcję w Min. Oświaty przeciwko nowo ogłoszonym przepisom o ustaleniu kwalifikacji nauczycielskich. Na podstawie nowego rozporządzenia Min. Oświaty znacznie zwiększone zostały kompetencje kierowników szkół, które stawić będą wespół z wizytatorami stopnie kwalifikacyjne nauczycielom.

Wprowadzone zostały specjalne arkusze „spostrzeżeń”, na których kierownicy szkół czynić będą adnotacje o podległym im personelu. Nauczycielom stałym stopnie kwalifikacyjne stanowiące będą co dwa lata, zaś nauczycielom kontraktowym na 3 miesiące przed końcem roku szkolnego.

Z pobytu Schuschnigga w Italji.

Austrjacki kanclerz (po lewej) i Mussolini — jak pisaliśmy — spotkali się we Florencji, gdzie omawiali sprawy polityczne. Na rycinie powitanie dr. Schuschnigga przez Mussoliniego (na przedzie w białej czapce). Poza nimi znajdują się inni dygnitarze włoscy.

Organizacja gromad w województwach pomorskim i poznańskim.

Regulamin, przepisany dla gromad w Kongresówce, opisuje akt wyborczy następująco:

Przed zarządzeniem wyborów **wójt na polecenie starosty sporządza spisy wyborców** w jednym egzemplarzu dla każdej gromady oddzielnie, do których wpisuje wszystkich, posiadających prawo wybierania do rady gromadzkiej. (W ziemiach zachodnich narazie **wójt gminy zbiorowej niema; kogo więc minister upoważni do ułożenia listy wyborczej** — niewiadomo. Może to być specjalny rządowy komisarz, wójt okręgowy, sołtys gminy lub przełożony obszaru dworskiego. Kogo ostatecznie władze upoważnią do ułożenia spisu, to jest dość obojętne dla ogółu, byle ten spis był dobry).

Wójt przesyła jeden egzemplarz spisu wyborców staroście powiatowemu, który, po przeglądnięciu i wykorzystaniu go przy podziale gromady na okręgi tam, gdzie gromada na okręgi będzie podzielona, zwraca ten egzemplarz wójtowi równocześnie z pismem, zarządzającym wybory. W razie podziału obszaru gromady na okręgi **wójt dzieli wyborców danej gromady na okręgi według domostw i dla każdego okręgu spisuje nowy egzemplarz wyborców tego okręgu.** Te wszystkie czynności **na zachodzie** zamiast wójta gminy zbiorowej wykona **zapewne delegat starostwa** przy pomocy dotychczasowych urzędów gminnych.

Wybory radnych gromadzkich i ich zastępców zarządza starosta powiatowy. On to podaje dzień zarządzenia wyborów, **dzień głosowania, ilość mandatów, przypadających na całą niepodzielną gromadę albo w podzielonej na okręgi ilość mandatów na każdy okręg wyborczy, nazwiska przewodniczącego gminnej komisji wyborczej, gromadzkich komisji wyborczych i okręgowych komisji wyborczych.** **Między dniem zarządzenia wyborów przez starostę, a dniem głosowania musi upłynąć najmniej 6 dni.**

Dla każdej gminy oraz gromady, niepodzielonej na okręgi wyborcze, a w razie podziału — dla każdego okręgu wyborczego tworzy się **oddzielną komisję wyborczą.**

Komisja wyborcza składa się z przewodniczącego i 2 członków. Przewodniczącego mianuje starosta, a sam przewodniczący **dobiera sobie dwu członków komisji dowolnie z pośród wyborców gromady.**

Niezwłocznie po zarządzeniu wyborów przez starostę wójt (albo inny pełnomocnik starosty) **dorecza spisy wyborców przewodniczącemu gminnej komisji wyborczej.** Jednocześnie przewodniczący każdej komisji wyborczej (więc w gromadzie niepodzielonej i w okręgach wyborczych) **powołuje (dobiera sobie) członków komisji wyborczych, a wójt wyznacza dla każdej komisji lokal.**

Sołtys gromadzki niezwłocznie po otrzymaniu od wójta gminy zbiorowej dokumentów podaje do publicznej wiadomości, w sposób na miejscu praktykowany (bęben, ogłoszenie na tablicy itd.) **liczbę mandatów, przypadającą na gromadę, podział na okręgi i liczbę mandatów w każdym okręgu, adres lokalu wyborczego, pełny spis nazwisk członków gminnej komisji wyborczej, miejsce, dzień i godziny wyłożenia spisów wyborców i termin**

Katastrofalna powódź w Egipcie.

Poziom wody na Nilu osiągnął wysokość, nienotowaną od 40 lat

Kair. Egipt znajduje się w przededniu katastrofalnej powodzi. Poziom wód Nilu osiągnął wysokość nienotowaną w ciągu 40 lat. Władze czynią rozpaczliwe wysiłki celem zażegnania klęski. Wielka armja robotników pracuje od 3 tygodni nad umocnieniem tam.

Tem niemniej wiele miast i wsi znajduje się już pod wodą. Również przedmieścia są zalane. Domy, którym zagraża w razie powodzi zawałenie, znajdują się pod obserwacją. Mieszkańcy tych domów będą ewakuowani. W Kairze utworzył się komitet obywatelski dla walki z klęską powodzi.

składania reklamacyj, a wreszcie miejsce, dzień i godzinę głosowania (podobnie jak w wyborach do Sejmu). Stanisław Rymar.

Strzelcom nie wolno bić tylko żydów.

Lwów. Komendant jednego z oddziałów strzeleckich — Kmiotek, przechodząc ul. Jagiellońską, został potrącony przez żyda. Rozgniewany Kmiotek zareagował na to czynnie i w rezultacie paru żydów zostało poturbowanych. Rezultat nie kazał na siebie długo czekać, Kmiotek został usunięty ze Strzelca, przyczem w odnośnym rozkazie strzeleckim podniesiono, że Komendant nie nato pozwolił do życia Strzelców, aby bili żydów. Żydów bić — niech P. Bóg broni. Co innego, jeśli idzie o narodowców.

Tygodnik „Legjonu Młodych” zawieszony na wniosek prokuratora.

Sąd Okręgowy w Częstochowie na posiedzeniu gospodarczym uwzględnił wniosek prokuratora i zdecydował **zawiesić w Częstochowie tygodnik „Dziś i Jutro”.** Tygodnik ten wraz z deprawacyjną działalnością Legionu Młodych, którego był organem, **siał zamęt i zginiłże moralną w społeczeństwie częstochowskim i okolicznym.** Po rozwiązaniu częstochowskiego obwodu Legionu Młodych przyszła teraz kolej na **ich organ.**

Szczególnie złośliwą kampanję prasową prowadzili przeciwko Kościołowi, jako instytucji, stojącej na straży obyczajów i moralności publicznej. Aby uniknąć odpowiedzialności sądowej, po kilku udowodnionych im przestępstwach przestali podpisywać się pod swymi oszczerstwami i kalumniami.

Na pewne podkreślenie zasługuje dział **reform seksualnych**, prowadzony w „Dziś i Jutro” przez dr. Szajkowskiego vel Wację Szaję, żyda, kierownika Wydziału Zdrowia i Opieki Społecznej Magistratu m. Częstochowy.

Fakt zawieszenia czasopisma „Dziś i Jutro” spotkał się w Częstochowie z ogólnym uznaniem.

Działacz narodowy Józef Kossowski na wolności.

Surowe kary za zasmarowanie szyb żydowskich.

Starogard. W poniedziałek, 3 bm., od godz. 10 do godz. 7 wieczorem z przerwą obiadową, odbywał się przed tut. sądem okręgowym proces **przeciwko członkowi zarządu Stron. Narodow. w Tezewie, p. Józefowi Kossowskiemu i 8 członkom** bądź sympatykom Stron. Narodowego. Akt oskarżenia zarzucał osk. Kossowskiemu **popelnienie zbrodni przez to, że stworzył związek, mający na celu popelnianie przestępstw, w odnośnym wypadku zasmarowanie szyb żydowskich.** Pozostali oskarżeni stanęli pod zarzutem zasmarowania smołą szyb i drzwi żydowskich kupców w Tezewie.

Wieczorem ogłoszono wyrok, mocą którego zasądzeni zostali pp.: Kossowski na 1 rok więzienia, Ofiarzyński Heljoder 15 mies. więzienia, Paweł Krauze, Murawski Wojciech i Pietruszka Stanisław po 6 mies. aresztu, Gwizdała Bronisław 8 miesięcy aresztu, Zygmunt Trojanowski 7 mies. aresztu, Horst Gburek na umieszczenie w zakładzie poprawczym z zawieszeniem na 1 rok, Jan Czubek z Subków na 7 mies. aresztu. Wszystkim zasądzonym za wyjątkiem p. Ofiarzyńskiego wykonanie kary warunkowo zawieszono.

Rozprawę prowadził wiceprezes s. o. p. dr. Jodłowski (prezes pow. „Strzelca” i radny miejski z listy BBWR), jako wotanci zasiadali pp. sędzia s. o. Święcicki i sędzia grodzki p. Bąkowski, oskarżał p. prok. dr. Sobkowicz, a bronili p. mec. dr. Suchecki i p. mec. Stankiewicz ze Starogardu.

Wobec warunkowo zawieszenia p. Kossowskiemu wykonania kary, sąd wydał polecenie natychmiastowego wypuszczenia go na wolność.

Państwo kupuje Polskie Radjo.

Warszawa. Ministerstwo Poczty i Telegrafów zamierza wykupić Polskie Radjo. Sprawa ta zdecydowana zostanie w drugiej połowie września.

